

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului Martîn Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 12 noiembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Martîn Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în s. XXXXX, str. XXXXX, ap.XX, mun. XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.10.2018–12.11.2018;

Instanța de apel: 11.12.2018–05.03.2019;

Instanța de recurs: 03.06.2019– 06.11.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 12 noiembrie 2018, Martîn Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42, 188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal la 5 ani și 4 luni, închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus: corpurile delictelor- două măști confecționate din material de culoare neagră urmează a fi nimicite.

Piesele caroseriei scuterului de model Viper, și anume un suport de culoare gri din plastic, șapte plasticuri de culoare roșie, ce constituie părți componente ale scuterului (caroseriei), scaunul din piele de la scuter, două suporturi din plastic de culoare neagră pentru protecția roților și scuterul de model VIPER, au fost trecute gratuit, în proprietatea statului.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că Martîn Alexandru, în urma înțelegerii prealabile, de comun acord și împreună cu Raupov Dmitri, realizând scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la 06 iunie 2018 în timpul nopții, luând cu sine măști pentru față confecționate de sine stătător, un cuțit și un obiect asemănător cu un pistol,

s-au deplasat cu scuterul de model „Viper” spre s. Bubuieci, mun. Chișinău, unde s-au oprit în apropierea str. XXXXX, în așteptarea părții vătămate Mocan Svetlana, despre care ei știau că ultima ar putea avea la sine bani în sumă de 15 000 euro. Ulterior, în jurul orelor 05⁰⁰, realizând-u-și scopul atacului tâlhăresc asupra unei persoane și urmând planul criminal stabilit, în momentul staționării în curtea casei din str. XXXXX din s. XXXXX mun. Chișinău a automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, Martîn Alexandru împreună cu Raupov Dmitrii, folosindu-se de momentul potrivit, având măștile pe față, s-au apropiat de mașina menționată mai sus și amenințând-o pe Mocan Svetlana cu un cuțit și un pistol de model necunoscut, au pătruns în automobilul vizat de unde au sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Samsung” cu nr. IMEI XXXXX la preț de 7 000 lei, în care activa cartela SIM cu nr. XXXXX și bani în sumă de 150 euro, care conform cursului valutar stabilit de către BNM constituie suma de 2 963,26 lei, după care au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9 963,26 lei.

3. Sentința a fost contestată cu apel de avocatul E. Țigănașu în numele inculpatului, care a solicitat, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui A. Martîn să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu excluderea confiscării speciale, argumentând următoarele:

- în speță sunt aplicabile prevederile art.art.79 și 90 Cod penal, or, instanța de fond nu a luat în considerație persoana inculpatului care se căiește sincer, iar paguba cauzată a fost recuperată integral.

- instanța de fond nu a ținut cont de rolul și comportamentul inculpatului, care a contribuit foarte activ la descoperirea infracțiunii și a recunoscut vina;

- scuterul de model „Viper” supus confiscării nu cade sub incidența art.106 Cod penal, deoarece este un bun obținut licit și nu are maniera de a fi utilizat în scopuri criminale;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În decizia adoptată instanța de apel a statuat că, instanța de fond just a stabilit starea de fapt și de drept, aceasta fiind în corespundere cu probele administrate, acțiunile inculpatului corect fiind încadrate în baza art.42, 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal.

Totodată, s-a menționat că la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, precum și modului de executare a acesteia instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art.6,7,61,75-78 Cod penal, pe care le-a aplicat în mod corespunzător.

Referitor la solicitarea apelantului privind necesitatea aplicării prevederilor art.79 Cod penal, Colegiul penal a menționat că, în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, care ar permite stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de norma penală în baza căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele apărării prin care s-a solicitat suspendarea executării pedepsei stabilite argumentând, că infracțiunea a fost comisă cu intenție și face parte din categoria celor grave, iar pedeapsa minimă care poate fi aplicată în speță este de 5 ani 4 luni închisoare, prin urmare aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este imposibilă, or, potrivit normei date pedeapsa poate fi suspendată condiționat pe un termen de probațiune doar la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen cel mult 5 ani.

În continuare instanța de apel a respins solicitarea apărării privind excluderea confiscării speciale argumentând că concluzia instanței de fond la acest capitol este justă și

întemeiată, care corespunde prevederilor art.106 Cod penal și art.162 alin.(1) Cod de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești pronunțate în speță, cu recurs ordinar le-a contestat avocatul E. Țigănașu în numele inculpatului, care fără a invoca nici un temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită, casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, argumentând următoarele:

- decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite;

- concluzia instanțelor precum că inculpatul urmează a fi izolat de societate, fără aplicarea art.90 Cod penal, contravine art.6 par.2-3 CEDO;

- instanțele de fond urmau a lua în considerație că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu este o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților pentru a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața acestora.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia acuzatorului de stat expusă în referință, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs depuse de apărătorul E. Țigănașu, Colegiul penal a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de către recurent, raportându-le la actele dosarului și a constatat că decizia instanței de apel este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze. Mai mult, nu există nici alte motive, neinvocate de către recurent, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția de condamnare a inculpatului A. Martîn în baza art.art. 42, 188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal la 5 ani și 4 luni.

Prin urmare în conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor expres prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Deși, în recursul declarat nu-i făcută o referire concretă la vreun temei de drept din cele stipulate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul reține că argumentele invocate - decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite, se cuprind în temeiurile pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate Colegiul penal reține că, temeiurile pentru recurs semnalate de recurent, nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală, întemeiată și riguros argumentată.

Totodată, instanța de recurs reține, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte.

Astfel, Colegiul penal relevă că, din recursul declarat rezultă că avocatul E. Țigănașu critică decizia instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei și anume - își

exprimă dezacordul cu concluzia Colegiului penal de a-i numi inculpatului pedeapsa fără aplicarea art.art.79 și 90 Cod penal.

În acest context instanța de recurs atestă în primul rând, că infracțiunea săvârșită de A. Martîn prevăzută de art.art 42, 188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, face parte din categoria celor grave, care se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 10 ani.

În continuare, instanța de recurs apreciază ca fiind justă concluzia instanței de apel referitor la imposibilitatea stabilirii inculpatului a unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, pe motiv că în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale. Reieșind din textul hotărârilor contestate se constată că la stabilirea pedepsei lui A. Martîn, s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, prezența în exclusivitate a circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante. Analizând toate circumstanțele prezente în speța dată, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanțelor de fond, privind condamnarea inculpatului în baza art.art.42, 188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 5 ani 4 luni închisoare, pedeapsă care este la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia acesta a fost declarat vinovat.

Așa dar, Colegiul penal, verificând materialele cauzei în cumul cu decizia contestată, conchide că, instanța de apel a constatat și a apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată lui A. Martîn în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art.art.61, 75, 78 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze că sancțiunea art.art.42, 188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, în baza căreia inculpatul a fost condamnat, nu prevede o altă pedeapsă neprivativă de libertate, iar în speță nu au fost constatate temeiuri pentru aplicarea art.79 Cod penal, or, circumstanțele la care a făcut trimitere în apel avocatul E.Țigănașu (recunoașterea vinei, recuperarea prejudiciului, căința sinceră, contribuirea la descoperirea infracțiunii, caracterizarea pozitivă), sunt împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, astfel corect instanțele de fond le-au considerat ca fiind circumstanțe atenuante, fapt care a determinat stabilirea pedepsei închisorii la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia acesta a fost declarat vinovat.

De asemenea, Colegiul penal menționează că urmează a fi respinsă și solicitarea recurentei privind numirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, or, din conținutul alin. (1) al normei sus indicate clar rezultă, că instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei doar în cazul în care dispune condamnarea persoanei la pedeapsa închisorii pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunilor săvârșite cu intenție.

Prin urmare, ținând cont de faptul că limitele de pedeapsă prevăzute de sancțiunea art.42, 188 alin.(2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, constituie de la 5 ani 4 luni la 6 ani 7 luni închisoare, instanțele de fond, întemeiat nu au aplicat în privința inculpatului prevederile art.90 Cod penal, ce stabilesc condițiile de condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

În concluzie, reieșind din cele menționate, Colegiul penal va sintetiza argumentele

ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentului recurs, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către instanța de apel, iar criticele avansate de apărător în numele inculpatului au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, Colegiul penal conchide lipsa necesității reluării și repetării acestora. Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocat nu și-au găsit confirmare.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului Martîn Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală în privința lui Martîn Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 05 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac